

•เขียนโดย Administrator•

•วันจันทร์ที่ 09 มกราคม 2012 เวลา 22:07 น. • - •นักไกล่สุด • •วันพุธที่ 11 มกราคม 2012 เวลา 21:17 น. •

ขุนเจ็องราชบุตรผู้เกิดมาในราชสำนักอันประเสริฐของขุนจอมธรรมแห่งเมืองภูมามยาวหรือพะเยา ผู้เกิดมามีเทพยดานำเอาแสงทิพ ดาบทิพ และคนตีพิฆมาวางไว้ข้างพระวรกาย และผู้เป็นที่ไหนทำนายว่าจะได้เป็นจักรพรรดิราชปราบชมพูทวีป “ขุนเจ็องเป็นวีรบุรุษแห่งการสงคราม”

เมื่อพระองค์มีพระชนมายุได้สามขวบปี พระมารดาภิเษกเสกสมรสกับพระบิดาพระราชทานนามว่า “ขุนของ”

พระกุมารทั้งสองครั้งเจริญวัยขึ้นมาก็ได้ศึกษาศิลปศาสตร์เชิงช่างเชิงม้าและเพลงอาวุธต่าง ๆ จนเชี่ยวชาญชำนาญ พอพระชนมายุได้สิบหกพรรษา ขุนเจ็องได้ออกไปคล้องช้างที่เมืองน่าน พระยาน่านชื่อว่า “พะละเทาะ” เกิดชอบพอพระทัยจึงยกราชธิดาทรงนามว่า “จันทร์เทวี” ให้เป็นชายาของขุนเจ็อง

ต่อมาขุนเจ็องเสด็จคล้องช้างที่เมืองแพร่ พระยาแพร่งก็ยกธิดาชื่อว่า “นางแก้ว” กษัตริย์ให้เป็นชายาอีก ขณะนั้นพระองค์ยังมีอายุเพียงสิบกว่าปีถือว่ายังเยาว์วัยมาก (คนโบราณเขาว่าสูงใหญ่กว่าคนปัจจุบันมาก)

ต่อมาขุนจอมธรรมพระราชบิดาก็เสด็จทิวงคต ขุนเจ็องราชโอรสก็ได้ขึ้นครองราชย์สมบัติแทน พอล่วงมาได้หกปีขุนเจ็องซึ่งเป็นพระเชษฐาของขุนจอมธรรม (พี่ชายของพ่อ) ครองเมืองหรือนครเงินยาง ไม่สามารถจะต่อสู้อริราชบ้านเมืองไว้ได้จึงใช้คนถือหนังสือไปส่งให้ขุนเจ็องเป็นผู้หลานชายบอกว่า บัดนี้ มีข้าศึก “ชาวแกว” สมัยนั้นเขาเรียกว่าพวกญวนอานามว่าแกว ข้าศึกชาวแกวก็คือญวน ว่าบัดนี้ข้าศึกชาวแกวรีพลกลไกโรมาเป็นจำนวนมากนัก

ขอเชิญเจ้าขุนเจ็องผู้หลานได้ยกพลโยธาไปช่วยลุดด้วยเถิด พอได้รับพระราชสาส์นของสมเด็จพระเจ้ากรุงศรีอยุธยาแล้วก็ได้ออกช้างส่งกองทัพพลเมืองและหัวเมืองขึ้นทั้งปวงคือเมืองพร้าว เมืองลอง เมืองพาน เมืองเทิง และอีกหลายหัวเมือง รวมไพร่พลได้สองแสนคน พร้อมด้วยช้าง ๗๐๐ ม้า ๓,๐๐๐

ออกตั้งประชุมพลที่ตำบลคอนไชแล้วก็ยกพลโยธาเดินทางไปยังเมืองหรือนครเงินยาง

ขุนเจ็องยกทัพไปถึงก็เข้าต่อกรกับทัพแกวทันทีแบบไม่ให้ข้าศึกรู้ตัวว่ามีที่พื่อนียกมาช่วย การเข้าสู้รบแบบสายฟ้าแลบทำให้ฝ่ายข้าศึกพ่ายแพ้อย่างราบคาบ

ขุนเจ็องเมื่อชนะศึกได้เข้าเฝ้าพระเจ้ากรุงศรีอยุธยา ทูลความให้ทรงทราบ ขุนเจ็องมีความยินดีในชัยชนะของหลานชายเป็นอย่างมาก เพื่อตอบแทนความดีความชอบของเจ้าหลานชาย

พอขุนเจ็องหรือนครเงินยางจึงยกธิดาชื่อเจ้าหญิงอ้วนคำคอนเมืองให้อภิเษกเป็นชายาขุนเจ็องแต่เวลานั้น (ตอนนี้ขุนเจ็องมีภรรยา ๓ คนแล้ว)

ขุนเจ็องทรงมอบราชสมบัติเมืองพะเยาให้แก่ราชบุตรที่มีชื่อว่าลาวเงินเรื่องครอบครัว ส่วนเมืองหรือนครเงินยางก็ให้สมเด็จพระเจ้ากรุงศรีอยุธยา

ส่วนพระองค์ก็ยกไพร่ไปรบกับเมืองล้านช้าง ได้อาณาจักรล้านช้าง แล้วก็ไปรบเมืองแกวคือ ญวนอานามศัตรูเก่าของเมืองหรือนครเงินยางอีก

เพราะตอนนั้นพระองค์ได้รู้กำลังและความสามารถของข้าศึกว่าพระองค์สามารถรบชนะได้จึงเกิดความภูมิใจประกอบกับความสามารถและความชำนาญการรบที่นับว่า

น่ายิ่งเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ความมานะในการศึกขุนเจ็องได้ยึดอาณาเขตของประเทศอานาม และล้านช้าง ทำให้เกียรติยศระบือลือลั่นไปทั่วทุกทิศานุทิศ

นับเป็นกษัตริย์ที่ทรงมีเดชาภาพมากที่สุดยุคหนึ่ง ถึงตอนนี้พระยาแกวหรือเจ้าเมืองญวนได้ยกราชธิดาให้ชื่อว่าพระนางอูแก้ว

ด้วยเดชาภาพในการทำสงครามได้ชัยชนะดังนี้ ท้าวพระยาสามนต์มั่งหลายอันมีพระยาห่อหมกฟ้าเก้าพิมานเป็นประธานก็มาชุมนุมกัน ณ ตำบลภูเท็ดในเมืองแกว

กระทำการอันเป็นพิธีกรรมปราบดาภิเษกขุนเจ็องให้เป็นพระยาจักรราชในเมืองแกวคืออานามในปีนั้น ถือว่าพระองค์ได้เป็นใหญ่เหนือประเทศไทย

เป็นเทพเจ้าแห่งสงครามโดยแท้ ลองคิดดูการยกทัพโยธาข้ามป่าข้ามเขาไปไม่ใช้ระยะทางไกล

แต่ด้วยความมุ่งมั่นจึงได้รับชัยชนะอย่างงดงามกระทั่งพวกนั้นยอมยกให้เป็นอ่องครองเมืองแกว อันพระยาห่อหมกฟ้าเก้าพิมานนั้นก็ป็นกรุงจีนใหญ่โตมิใช่ข้อย

พอขุนเจ็องได้รับตำแหน่งเจ้าเมืองแกวเสร็จแล้วก็เลยขอให้พระยาห่อหมกฟ้าเก้าพิมานแบ่งลายจุ่มลายเจีย (ลายจุ่มลายเจียหมายถึงตราตั้ง)

ขุนเจ็องขอให้เจ้ากรุงจีนทำตราตั้งให้แก่ลูกชายที่ชื่อลาวเงินเรื่องให้เป็นพระยาครองเมืองเชียงราย ส่วนตัวขุนเจ็องพระยาจักรราชแห่งเมืองแกวก็ครองราชย์สมบัติอยู่ ณ

เมืองแกวอานามได้ ๑๔ ปีมีราชบุตรกับพระนางอูแก้ว ๓ องค์ องค์ที่หนึ่งชื่อท้าวอายุผาเรือง องค์ที่สองชื่อท้าวยี่คำหาว องค์ที่สามชื่อท้าวสามชุมแสง

พอเติบโตเจริญวัยขึ้นมาพระยาจักรราชก็ยกราชสมบัติเมืองแกวให้แก่ท้าวอายุผาเรือง ราชโอรสองค์ใหญ่ ให้เจ้าท้าวยี่คำหาวไปครองเมืองล้านช้าง

ให้เจ้าสามชุมแสงไปครองเมืองนทบุรีคือเมืองน่าน ส่วนขุนเจ็องยกพลโยธาเที่ยวปราบปรามเมืองต่าง ๆ เรื่อยไปจนถึงเมืองแกวแมนตาทอบขอบฟ้าตียิน

คือเมืองเขมรแล้วก็ไปลงฝั่งทะเล นับเป็นการทำสงครามที่แผ่ขยายอาณาเขตกว้างไกลที่สุดในสมัยนั้น แต่พระองค์ทรงชราเสียแล้ว แม้น้ำพระทัยจะกล้าแข็งเพียงใด

ในวาระที่สุด เมื่อพระยาแกวแมนมีรีพลโยธาหาญมากมายทำสะพานหินข้ามแม่น้ำออกมาตอรับด้วยกำลังพลที่เหนือกว่ากันมาก

แต่ขุนเจ็องก็ไม่ยอมถอยแม้แก่ตัวเดียวด้วยชดช้อยของกษัตริย์นักรบผู้เหี้ยมหาญ พระองค์ทรงทอดพระเนตรเหล่าข้าศึกที่ไหลเข้ามาดุจดังคลื่นในมหาสมุทร

แต่ก็มีได้สะดุ้งกลัวกลับทรงมูมนะขับช้างพระที่นั่งออกไปตรงค้ำข้าศึกเป็นสามารถ แต่ชะตาถึงฆาต

•เขียนโดย Administrator•

•วันจันทร์•ที่ 09 •มกราคม• 2012 เวลา 22:07 น. • - •ใกล้สุด• •วันพุธ•ที่ 11 •มกราคม• 2012 เวลา 21:17 น. •

พระยาจักราชขุนเจ็องผู้เคยปราบข้าศึกราบเรียบมาเกือบตลอดพระชนม์ชีพก็ต้องอาวุธข้าศึกสิ้นชีพตักษัยอยู่กับคองข้างพระที่นั่ง

เป็นการตามอย่างกล่าวหาญสมชาติกำเนิด พวกไพร่พลได้กั้นเอาพระศพนี้น้ำศึกกลับมายังนครหรือเงินยางจนได้ ตอนสิ้นพระชนม์ชีพอายุได้ ๗๗ พรรษา

ที่ทรงชรามากแล้ว ท่านขึ้นครองเมื่ออายุ ๒๖ ครองลานนาไทยได้ ๒๔ ปี ได้ปราบล้านช้าง เมืองแควและครองเมืองแควอยู่ ๑๗ ปี

สำหรับชีวิตของมหาบุรุษผู้หนึ่งซึ่งเกิดมาเพื่อการศึกษาสงครามแล้ว ก็นับว่าพระองค์เป็น “หนึ่ง” ในประวัติศาสตร์ที่ควรจดจำรำลึกไว้เลยทีเดียว

